

Samling af Afgørelser

Sag C-335/09 P

Republikken Polen
mod
Europa-Kommissionen

»Appel — fælles markedsordning — overgangsforanstaltninger som følge af nye medlemsstaters tiltrædelse — forordning (EF) nr. 1972/2003 om foranstaltninger for samhandelen med landbrugsprodukter — annullationssøgsmål — frist — begyndelsestidspunkt — for sent anlagt søgsmål — afvisning — ændring af en bestemmelse i forordningen — fristen begynder at løbe på ny — delvis antagelse til realitetsbehandling — anbringender — tilsidesættelse af de grundlæggende principper i et retsfællesskab og af princippet om effektiv domstolsbeskyttelse — tilsidesættelse af princippet om frie varebevægelser og princippet om forbud mod forskelsbehandling på grundlag af nationalitet — tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet og princippet om beskyttelse af den berettigede forventning — tilsidesættelse af princippet om retsreglernes trinfølge — tilsidesættelse af artikel 41 i tiltrædelsesakten af 2003 — fejlagtig fortolkning af artikel 3 i forordning (EF) nr. 1972/2003 — tilsidesættelse af begrundelsespligten«

Sammendrag af dom

1. *Appel — anbringender — urigtig vurdering af de faktiske omstændigheder og af beviselementer — afvisning — Domstolens prøvelse af vurderingen af de faktiske omstændigheder og af beviselementer — udelukket, medmindre de er gengivet urigtigt*
(Art. 256 TEUF; statuten for Domstolen, art. 58, stk. 1)
2. *Appel — anbringender — anbringender og argumenter, som blot gentager det for Retten påberåbte — afvisning — anfægtelse af den af Retten foretagne fortolkning eller anvendelse af fællesskabsretten — formaliteten*
(Art. 256 TEUF; statuten for Domstolen, art. 58, stk. 1)
3. *Annulationssøgsmål — frister — begyndelsestidspunkt — søgsmål til prøvelse af en forordning vedtaget i henhold til tiltrædelsesakten af 2003 anlagt af en tiltrædende stat — fristen begynder at løbe på tidspunktet for ikrafttrædelsen af tiltrædelsestraktaten og tiltrædelsesakten af 2003*
(Art. 230, stk. 2 og 5, EF; tiltrædelsestraktaten af 2003, art. 2, stk. 3)
4. *Nye medlemsstaters tiltrædelse af Den Europæiske Union — tiltrædelsesakten af 2003 — landbrug — fælles markedsordning — overgangsforanstaltninger for samhandelen med landbrugsprodukter — afgift på overskudslagre — domstolsprøvelse — grænser*
(Tiltrædelsesakten af 2003; Kommissionens forordning nr. 1972/2003, art. 4, stk. 3)

5. *Appel — anbringender — anbringende mod en doms præmis, der ikke er nødvendig som begrundelse for domskonklusionen — anbringende uden betydning*

(Art. 256 TEUF; statuten for Domstolen, art. 58, stk. 1)

6. *Landbrug — fælles landbrugspolitik — skønsmæssig beføjelse, der tilkommer EU-institutionerne — domstolsprøvelse — grænser*

7. *Institutionernes retsakter — begrundelse — forpligtelse — rækkevidde — forordning vedtaget i henhold til tiltrædelsesakten af 2003, og som indfører overgangsforanstaltninger for samhandelen med landbrugsprodukter*

(Art. 296 TEUF; Kommissionens forordning nr. 1972/2003)

8. *Institutionernes retsakter — begrundelse — forpligtelse — rækkevidde — beslutning vedtaget i en sammenhæng, som er velkendt for adressaten — kortfattet begrundelse tilladt*

(Art. 296 TEUF)

9. *EU-retten — principper — beskyttelse af den berettigede forventning — grænser — ændring af reglerne for en fælles markedsordning — institutionernes skønsbeføjelser — tilpasning af reglerne til ændringer i den økonomiske situation — beskyttelsen af den berettigede forventning kan ikke påberåbes*

1. Jf. afgørelsens tekst.

(jf. præmis 23 og 24)

2. Jf. afgørelsens tekst.

(jf. præmis 25-28, 98, 113 og 172)

3. Unionen er en retsunion, hvori dens institutioner er undergivet kontrol med, at deres retsakter er forenelige med bl.a. traktaten og generelle retsprincipper.

Disse principper udgør selve grundlaget for denne union, og overholdelsen heraf medfører således, som det udtrykkeligt fremgår af artikel 4, stk. 2, TEU, at de nye medlemsstater behandles på lige fod med de gamle medlemsstater.

De nye medlemsstater skal følgelig have ret til at anlægge søgsmål i egenskab af sagsøger i henhold til artikel 230, stk. 2, EF til prøvelse af alle retsakter, der er udstedt med hjemmel i artikel 2, stk. 3, i tiltrædelsestraktaten af 2003, og som berører dem i deres egenskab af medlemsstater.

Da de nye medlemsstater først har opnået denne egenskab på tidspunktet for ikrafttrædelsen af tiltrædelsestraktaten og tiltrædelsesakten af 2003, skal det bemærkes, at for så vidt angår disse stater begyndte søgsmålsfristen i artikel 230, stk. 5, EF for sådanne retsakter først at løbe på dette tidspunkt, dvs. den 1. maj 2004.

(jf. præmis 48-51)

4. Kommissionen kan ved udøvelsen af de beføjelser, som den på landbrugspolitikens område af Rådet og tiltrædelsesakten af 2003's forfattere er blevet tillagt til gennemførelse af de fastlagte bestemmelser, være nødt til at anvende et vidtgående skøn, således at en foranstaltning på dette område kun kan kendes ulovlig, såfremt foranstaltningen er åbenbart uhensigtsmæssig i forhold til det mål, som vedkommende institution forfølger.

Det følger heraf for så vidt angår undersøgelsen af proportionalitetsprincippet, at det alene tilkommer Retten at undersøge, om størrelsen af den afgift på overskudslagre, som er fastsat i artikel 4, stk. 3, i forordning nr. 1972/2003 om overgangsforanstaltninger for samhandelen med landbrugsprodukter som følge af Tjekkiets, Estlands, Cyperns, Letlands, Litauens, Ungarns, Maltas, Polens, Sloveniens og Slovakiets tiltrædelse, dvs. den erga omnes-importafgift, der gælder den 1. maj 2004, ikke går åbenbart videre, end hvad der er nødvendigt for at opnå de formål, som Kommissionen tilsigtede at følge.

(jf. præmis 71 og 72)

5. Jf. afgørelsens tekst.

(jf. præmis 115)

6. Jf. afgørelsens tekst.

(jf. præmis 128)

7. Jf. afgørelsens tekst.

(jf. præmis 147)

8. Jf. afgørelsens tekst.

(jf. præmis 152)

9. Adgangen til at påberåbe sig princippet om beskyttelse af den berettigede forventning står åben for enhver erhvervsdrivende med begrundede forventninger, som en institution har givet anledning til. Selv om princippet om beskyttelse af den berettigede forventning er et af Unionens grundlæggende principper, kan de erhvervsdrivende dog ikke have nogen berettigede forventninger om opretholdelse af en bestående situation, som Fællesskabets institutioner kan ændre ved beslutninger truffet inden for rammerne af deres skøn, og dette gælder navnlig på et område som de fælles markedsordninger, hvis formål netop kræver en konstant tilpasning efter ændringer i den økonomiske situation.

Det samme gør sig gældende for så vidt angår en tiltrædende medlemsstat.

(jf. præmis 180 og 181)